

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Факультет іноземної філології
Кафедра теорії літератури і славістики

*До 75-річчя Рівненського державного
гуманітарного університету*

**Актуальні проблеми
літературознавчої термінології**

Науковий збірник

Рівне – 2015

УДК 82.09
ББК 83.0
А 437

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 31 серпня 2015 р.)

Рецензенти:

Ігор Валентинович Лімборський, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри прикладної лінгвістики Черкаського державного технологічного університету,

Олександр Семенович Чирков, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри германської філології та зарубіжної літератури Житомирського державного університету імені Івана Франка

Редакційна колегія:

Є. М. Васильєв, кандидат філологічних наук, доцент (*відповідальний редактор*);

О. А. Галич, доктор філологічних наук, професор;

Р. А. Козлов, доктор філологічних наук, доцент;

З. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

М. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

В. І. Мацапура, доктор філологічних наук, професор;

В. М. Назарець, доктор філологічних наук, професор;

Н. В. Науменко, доктор філологічних наук, професор;

С. М. Нестерук, кандидат філологічних наук, доцент;

Л. К. Оляндер, доктор філологічних наук, професор

А 437   **Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Науковий збірник /**
Відп. ред. Є. М. Васильєв. – Рівне: О. Зень, 2015. – 202 с.

ISBN 978-617-601-129-3

Наукова збірка «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складена на основі доповідей учасників однойменної Всеукраїнської науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті в жовтні 2015 року. До пропонованого видання увійшли статті українських вчених, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології, літературознавча термінологія у колі інтермедіальності, термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики).

УДК 82.09
ББК 83.0

ISBN 978-617-601-129-3

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015 р.

как лексическое средство художественной выразительности или языковой игры. В научной литературе есть следующие определения термина окказионализм: “писательские новообразования”, “художественные неологизмы”, “творческие неологизмы”, “стилистические неологизмы”, “индивидуальные неологизмы”, “слова-самоделки”, “слова-метеоры”, “слова-однодневки”, “эгологизмы”, “индивидуально-авторские новообразования”, “произведения индивидуального речетворчества”, “эфемерные инновации” [1, с. 66].

В.В. Лопатин приводит ряд удачных, по его мнению, названий окказиональных слов: “индивидуальные слова”, “авторские” или “индивидуально-авторские неологизмы”, “стилистические” или “индивидуально-стилистические неологизмы”, “неологизмы контекста”, “одноразовые неологизмы”, “литературные неологизмы”, “слова-самоделки”, “слова-экспромты”, “слова-метеоры”, “неологизмы поэта” или “поэтические неологизмы” [3, с. 64].

В.В. Лопатин выделяет две группы окказиональных слов: потенциальные слова языка и индивидуально-авторские образования. Первые создаются на основе высокопродуктивных словообразовательных типов языка; вторые – непродуктивных [3, с. 70].

Р.Ю. Намитокова называет нестандартные образования окказионализмами, а стандартные – потенциальными словами. “Под стандартными словами следует понимать образования, созданные по языковым моделям и соответствующие словообразовательным типам языка. Под нестандартными образованиями – образования, созданные с каким-либо отклонением от известного словообразовательного типа” [5, с. 13]. Исследователь тонко подмечает, что в плане словообразования нестандартные речевые образования дважды окказиональны: у них помимо лексической окказиональности есть еще словообразовательная [5, с. 16-17].

Некоторые языковеды (Э.И. Ханпира, Е.А. Земская и др.) понимают под окказионализмами только “индивидуально-авторские слова”.

Как считают М.А. Бакина, В.В. Лопатин, В.Н. Хохлачева, индивидуально-авторские неологизмы отражают в наименованиях индивидуальную манеру, индивидуальный подчёрк писателя.

В одну группу объединяют “собственно окказиональные” и “потенциальные” слова Н. Асеева и И.Л. Загрузная на том основании, “что обе группы слов употребляются в художественных текстах со стилистической целью и служат для создания художественного образа” [5, с. 21-22]. В.В. Лопатин тоже объединяет под общим названием “окказионализмы” обе группы слов – и потенциальные, и индивидуально-авторские слова.

Современные украинские исследователи (Вокальчук Г. М., Максимчук В.В., Адах Н.А., Гаврилюк Н.В. и др.) в своих работах, анализируя поэтические неологизмы, используют такие термины: авторское лексическое новообразование (АЛН), инновация, неолексема.

Литература

1. Александрова О.И. Неологизмы и окказионализмы// Вопросы русского современного словообразования, лексики и стилистики/ О.И. Александрова. – Куйбышев: Научные труды. – Куйбышев: гос. пед. ин-та., 1974. – 145 с..
2. Брагина А.А. Неологизмы в русском языке/ А.А. Брагина. – М.: Просвещение, 1973. – 306 с
3. Лопатин В.В. Рождение слова: Неологизмы и окказиональные образования/ В.В. Лопатин. – Ленинград: Физматлит, 1978. – 237 с.
4. Лыков А.Г. Современная русская лексикология (русское окказиональное слово) / А.Г. Лыков. – М.: Высшая школа, 1976 - 428 с.
5. Намитокова Р.Ю. Авторские неологизмы: словообразовательный аспект/ Р.Ю. Намитокова. – Ростов н/Д.: Издательство Ростовского университета, 1986. – 156 с.

Шевчук Т.Б.,

Рівненський державний гуманітарний університет

ЧАСТИНОМОВНА ТРАНСПОЗИЦІЯ ЯК ГРАМАТИЧНА КАТЕГОРІЯ

Поділ слів на частини мови є однією з найважливіших і найскладніших теоретичних проблем граматики. Ця проблема має багатовікову історію і досі остаточно не розв’язана [1,10]. Не з’ясованим залишається питання про те, які критерії треба брати до уваги, розподіляючи слова за частинами мови.

© Шевчук Т.Б., 2015 р.

У сучасному мовознавстві співіснують діаметрально протилежні погляди на кількість і якість критеріїв : з одного боку, класифікація мовних одиниць (частин мови) за одним критерієм (гомогенна), а з другого – класифікація мовних одиниць за кількома різнорідними критеріями (гетерогенна). Гомогенна класифікація має свої внутрішні відмінності, тому що в ролі єдиного критерію використовуються різні ознаки : або семантична (Ш.Баллі), або морфологічна (А.М.Мухін), або синтаксична (О.О.Потебня). Залежно від покладеної в основу класифікації ознаки виділяється відповідний склад частин мови. Використання будь-якого одного критерію, як свідчить вітчизняна граматична традиція, не забезпечило стрункої, послідовної і несуперечливої класифікації частин мови. Виходячи тільки з семантичного критерію (лексичного значення), доводиться об'єднувати в одну частину мови слова типу *міцний, міцність, міць, міцніти*, тому що в них спільне лексичне значення. Але при цьому ігнорується те, що в них різні синтаксичні функції і морфологічні ознаки. Керуючись синтаксичним критерієм, слова *дідів і діда* (пор. *дідів капелюх і капелюх діда*) потрібно віднести до одного класу, оскільки вони виконують спільну атрибутивну функцію.

Виділення частин мови за набором різнорідних ознак також не сприяло створенню єдиної і послідовної класифікації частин мови. До цього спричинилося те, що по-різному визначався набір класифікаційних ознак, а з другого – значна частина мовознавців надає перевагу одній з кількох ознак, що в свою чергу спричинилося до модифікації гетерогенної класифікації. Крім того, прибічники гетерогенної класифікації зіткнулися з тим, що в повному наборі різнорідні знаки властиві лише чотирьом класам слів, тоді як решті слів притаманна якась одна з цих ознак, за якою вони й були виділені в традиційній граматиці в окремий клас слів. Ця непослідовність спричинилась до того, що традиційна система частин мови – це поєднання гетеро- і гомогенної класифікацій частин мови, тому що чотири частини мови – іменник, прикметник, дієслово і прислівник – виділені за набором трьох основних ознак (семантичної, морфологічної синтаксичної), тоді як решта, зокрема займенник, числівник, прийменник, сполучник, частка – за якоюсь однією ознакою із вказаних трьох [1,11].

Отже, в основі віднесення слова до певного розряду – частини мови лежать семантичні, морфологічні і синтаксичні властивості слова. В одних випадках ці властивості виявляються чітко, в других вони замульовані, і тому інколи важко визначити, до якого розряду можна віднести те чи інше слово. Довідкова література часто категорично відносить слово до певного лексико-граматичного розряду. Думки мовознавців, спостереження над мовними явищами переконують в тому, що чітка класифікація багатьох явищ не завжди можлива і доцільна.

Аналіз випадків функціонування слова *правда* підтверджує це положення.

Слово *правда* утворено за допомогою суфікса – *ьда від правый – „істинний”* [3, 265].

З часу утворення це слово зазнало різних змін. Крім основного значення (істина, те, що відповідає дійсності), слово *правда* набуває і нових значень: реалістичність, правдивість, правильність, справедливість, а також щось загальноприйняте, яке складається із суми понять, вчинків, справ (антонім *кривда*). Всі вказані значення абстрактні, то, природно, що це слово вживається у формі однини. Пор. також назви – власні імена : газета „Правда”, „Комсомольська правда”, „Руська Правда” (кодекс середньовічного права).

Грамматичні функції слова *правда* ті ж, що і в інших абстрактних іменників, але подібним вживанням цього слова, типовим для іменників, не обмежується його функціонування.

Наприклад, слово *правда* може проявляти ознаки модального прислівника: *Добра такого таки зроду У мене, правда, не було* (Т.Шевченко). Подібні випадки функціонування слова *правда* часто кваліфікують як прислівник, співвідносячи його з синонімічним *справді, дійсно, по правді*. Наприклад, порівняємо : 1. *Хоть що, по правді одгадаю, І вже ніколи не збрешу* (І.Котляревський). 2. *Хоть що, правда, одгадаю, І вже ніколи не збрешу*).

Щодо синтаксичної функції – це модальна обставина.

Широкий семантичний категоріальний характер значення іменника *правда* (перш за все в значенні „істина”) сприяв тому, що зазначене слово стало набувати ознак інших лексико-граматичних розрядів, які виражають інші модальні характеристики. Це можна пояснити цілком визначеними причинами.

Слово *правда* (істина) найчастіше вживається з дієсловами *говорити, сказати*. У сполученні з цими дієсловами в сучасній українській мові виділяється функціональний ряд, компоненти якого синонімічні : підрядне речення – прислівниковий зворот – вставне словосполучення - вставне слово (*якщо говорити правду – правду кажучи (кажучи (сказавши) по правді) – по правді сказати (правду*

сказати) – правда. Цей функціональний ряд відображає трансформацію іменника у вставне модальне слово. Порівняємо :

Якщо правду казати, йому й самому кортіло довантажити підводи ще бодай сотнею мін (Гончар). Я, по правді сказавши, й тепер трохи дивуюсь, що мені так легко пишеться до вас (Леся Українка.) І правду сказати – не живу я з людьми як слід (П.Мирний). – Вириє Вам дучку в повні й профіль... Не дуже, правда, розкішно, але сухо (Гончар).

Грамматична трансформація аналізованого слова вплинула не тільки на втрату первинного значення, але і на його сполучуваність з іншими словами: іменник *правда* володіє великими дистрибутивними можливостями (*чиста правда, моя правда, правда життя, говорити правду, правда про людей* та інші), тоді як у модального слова *правда* ці можливості втрапились. Тенденція втрати самостійного номінативного вживання визначилась тоді, коли слово *правда* стало обов'язковим компонентом вставних речень та вставних сполучень слів. Абстрагування первинного значення слова *правда* спричинило втрату ним основних граматичних категорій: воно перестало змінюватися, стало нечленованим і таким чином перейшло із самостійної частини мови у службові. Наприклад, може виступати у функції допустового сполучника, ознаки якого проявляються найбільш чітко у складному синтаксичному цілому, коли наступне речення починається зі слова *правда*. Наприклад, порівняємо: *Поки серед череню лежало трухле полінце (останнє), ...Катря була ніби покійна. Правда, чорні думки й тоді вже снували по її обличчю (П.Мирний).* - *Поки серед череню лежало трухле полінце (останнє), ...Катря була ніби покійна. Хоча чорні думки й тоді вже снували по її обличчю (П.Мирний).*

В інших випадках слово *правда* не виражає граматичних відношень між словами, а наближається до питальної або стверджувальної частки. Наприклад: - *І ваша мама, здається, любить книжки, любить читати, правда?* – *Правда, - сказала вона.* У наведених прикладах слово *правда* функціонує спочатку як питальна, а потім як стверджувальна частка *так*. Сфера такого вживання слова *правда* обмежена. Як правило, воно трапляється в діалогічному мовленні і надає реченню різних модальних відтінків (згода чи незгода з чимось, підтвердження достовірності повідомленого та інше). Позиційно воно не закріплене, але у функції питальної частки частіше знаходиться в кінці речення, а у функції стверджувальної – на початку речення.

Аналіз мовного матеріалу показує, що слово *правда* не завжди можна зарахувати до визначеного лексико-граматичного розряду. У ряді випадків має місце синкретизм – гібридний характер ознак різних частин мови у цьому слові. Так, слово *правда* може поєднувати ознаки модально-вставного слова і сполучника. Наприклад: *Там, правда, якірна стоянка незручна, але все-таки зайти можна* (В.Каверін). У цьому прикладі слово *правда* дає раціональну оцінку тому, що уже висловлено, у реченні воно вставне слово і синонімічне до вставного словосполучення *правду кажучи, сказавши по правді, якщо сказати правду*. Разом з тим тут очевидна і сполучникова функція слова *правда*, хоча ознаки сполучника ослаблені за рахунок порядку слів (речення починається не зі слова *правда*). Семантичний зв'язок між реченнями забезпечується саме цим словом у сполучниковій функції. Сполучникові функції його проявляються за допомогою сполучника *але* – частини сполучникової єдності (*правда ...але*). Нечітко виражені категоріальні ознаки слова *правда* впливають і на кваліфікацію синтаксичної конструкції в цілому. Так, якщо вважати слово *правда* (у вказаному вище прикладі) модальним словом, то все речення слід кваліфікувати як складносурядне з протиставними відношеннями між частинами складного. Якщо ж вважати це слово сполучником (*правда = хоча*), то це конструкція перехідного типу між сурядністю і підрядністю.

У сучасній українській мові зі словом *правда* можна виділити функціональний ряд, в якому залежно від синтаксичних умов простежуються більш або менш чітко ознаки різних лексико-граматичних розрядів. Порівняємо: *Це правда, що ви від'їжджаєте завтра?* (Іменник у предикативній функції). *Правда, що ви від'їжджаєте завтра?* (Гібридний випадок: іменник - частка). *Ви правда від'їжджаєте завтра* (Модальний прислівник, *правда* у значенні *справді*). *Ви від'їжджаєте завтра, правда?* (Питальна частка).

На прикладі слова *правда* ми довели, що частини мови не є замкнутими розрядами слів. У живому мовленні постійно спостерігаються явище частиномовної транспозиції.

Література

1. Безпояско О. К., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Граматика української мови. Морфологія /О. К. Безпояско, К. Г. Городенська, В. М.Русанівський. – Київ: Либідь, 1993.- 332с.

2. Вихованець І.Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті / І. Р. Вихованець - Київ : Либідь, 1989.- 255 с.
3. Шанский Н. М., Иванов В. В., Шанская Т. В. Краткий этимологический словарь русского языка / Н. М.Шанский, В. В.Иванов, Т. В.Шанская. - М.: Учпедгиз, 1961.-403с.
4. Шкурятяна Н. Г., Шевчук С. В. Сучасна українська літературна мова /Шкурятяна Н. Г., Шевчук С. В.: Навч. посібник, К.: Література, 2000.- 688 с.

Михальчук Н.О., Івашкевич Е.Е.,
Рівненський державний гуманітарний університет

ВІДТВОРЕННЯ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В ПЕРЕКЛАДАХ РОМАНУ ДЖ. Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПРІРВОЮ У ЖИТІ»

Переклад – це вид мовленнєвого посередництва, який повною мірою орієнтований на іншомовний оригінал. В науковій літературі переклад розглядається як іншомовна форма існування повідомлення, яка зберігається в оригіналі та дискурсивно змінюється в тексті перекладу.

В перекладацькій діяльності встановлюються певні відносини між двома текстами, написаними різними мовами (текстом оригіналу і текстом перекладу). Порівнюючи такі тексти, зрозумілим стає внутрішній механізм перекладу, який дозволяє виявляти еквівалентні текстові одиниці, а також наголошувати на змінах у формі та змісті, які відбуваються за умов зміни одиниць оригіналу еквівалентними ним одиницями тексту перекладу.

Проаналізуємо особливості відтворення перекладачами Олексою Логвиненком (переклад зроблений на українську мову) та Рити Райт-Ковальової (переклад на російську мову) розмовної та побутової лексики роману Джерома Девіда Селінджера «Над прірвою у житті», що й є *метою* нашої публікації. Слід зазначити, що іншого перекладача, крім Олекси Логвиненка, хто б зробив переклад цього роману на українську мову, на жаль, не існує, тому ми зробимо спробу порівняти переклади на різні мови, хоча таке завдання є досить непростим з огляду на особливості, зокрема, лексичного складу української та російської мов. Так, у перекладах роману зустрічаються різні стратегії перекладу, які ми опишемо в нашій статті.

Наприклад, «**lousy childhood**» [3, с.1] перекладається О.Логвиненком як «**безголове дитинство**» [1, с.1]. Тоді як в словниках слово «lousy» означає «нікчемний», «відстій», «гальмо», «безглуздий», «мерзенний» (розм. лексика). Як жаргон «lousy» перекладається «чмошний», «відстійний». Загальноприйнятими є такі значення цього слова: «вшивий», «низький», «паршивий», «гидотний», «дряний», «брудний», «непорядний», «мізерний» тощо. Лайливим є переклад даного слова – «херовий», а вульгаризмом вважається «огидний» [4]. Тому переклад даного словосполучення О.Логвиненком будемо вважати *непрямим перекладом із привнесенням авторського смислу*, адже прямим перекладом цього словосполучення мало б бути «нікчемне дитинство» чи «паршиве, «гидотне, «дряне дитинство» тощо. До речі, Р.Райт-Ковальова (переклад на російську мову) перекладає «lousy childhood» як «**дурацкое детство**» [2, с.1], тобто використовує *прямий переклад* без привнесення авторського смислу.

До непрямого перекладу відносяться також наведені нижче приклади (мається на увазі переклад О.Логвиненка). Отже, використовуючи непрямий переклад перекладає О.Логвиненко «**all that David Copperfield kind of crap**» [3, с.1] – «**всю оту муру в дусі Девіда Копперфілда**» [1, с.1]. Насправді «kind of crap» перекладається «якоюсь мірою», «нібито», «на зразок», «неначе», «майже що», «декілька», «наполовину». Як просторіччя дане словосполучення має переклад «типу». Як розмовний вираз – переклад «різновид будь-чого», «свого роду», «в загальному», «типу як», «ніби як», «якось», «можна сказати», «декілька», «почасти ніби» [4]. В даному випадку аналогічну, непряму стратегію перекладу використовує Р.Райт-Ковальова: «**всю эту давид-копперфилдовскую муть**» [2, с.1].

У реченні «He wrote this terrific book of short stories...» [3, с.1] словосполучення «**terrific book**» перекладається О.Логвиненком як «**екстракласна збірка оповідань**» [1, с.1], Р.Райт-Ковальовою – «**мировую книжку рассказов**» [2, с.1]. В цілому слово «terrific» має значення «страхотливий», «чудовий», «величезний», «неймовірний», «той, що створює неабияке враження». В розмовному мовленні прикметник «terrific» вживається у значенні «надзвичайний», «колосальний», «приголомшливий», «страхотливий», «жахливий», «чудовий», «відмінний», «незрівнянний»,

Зміст

Вступне слово (Васильєв Є.М.)	6
--	---

Теоретичні аспекти літературознавчої термінології

Лановик З.Б., Лановик М.Б. (Тернопіль) Оновлення терміносистем українського літературознавства як теоретична проблема	7
Бовсунівська Т.В. (Київ) Адаптація когнітології в літературознавчій практиці та викликане цим термінологічне оновлення	11
Астрахан Н.І. (Житомир) Подієвість літературного твору: діалектика поняття та терміну	15
Науменко Н.В. (Київ) Новий погляд на стародавню номенклатуру художніх тропів	19
Мацапура В.И. (Полтава) Понятие "психологизм" и проблемы его изучения (на примере творчества Гоголя)	22
Галич О.А. (Луганськ) Документальна література в умовах глобалізації: квазі-мемуари, квазі-біографія, скандальна біографія	28
Аманова Г.А. (Ташкент), Кормилов С.И. (Москва) Проблемы формирования терминологии в восточных поэтиках и корейская литература первой половины XX века	32
Філатова О.С. (Миколаїв) Категорія авторської свідомості як термінологічна проблема	41
Полежаєва Т.В. (Луцьк) До історії вивчення конфлікту в теорії літератури XX століття	44
Давиденко І.О. (Бердянськ) Міфологізація як інтерпретаційний корелят у художньо-біографічному дискурсі	48
Матчук А.Л. (Рівне) Псевдопідтекст	51
Дмитрієва І.В. (Житомир) Теорія художніх методів в контексті вітчизняного та зарубіжного літературних дискурсів	54
Улюра Г.А. (Київ) «Жіноча проза»: легітимація терміну у дискусіях про його легітимність	57
Оздемір О.В. (Рівне) Теоретичний аспект понять «жіноча література» та «жіноча проза»	60
Титаренко Е.А. (Харків) Симптоматика метатекстуальности и пелевинский «Т» как метатекст	62
Зозуля О.В. (Черкаси) До термінологічної невизначеності термінів «пародія» та «гротеск» у постмодернізмі	66
Шевченко В.В. (Луганськ) Проблематика виокремлення «хімерної прози» у сучасному літературознавчому	68
Скибицька Ю.В. (Київ) Метамоделернізм як нова концепція розвитку літератури й суспільства у післяпостмодерну добу	71
Протасова Г.В. (Київ) Дослідження аксіології літературного тексту: до постановки питання	74
Коляно М.М. (Львів) Про створення термінологічного словника з проблем художнього часу, простору, ритму	76

Термінологічні питання генології

Оляндэр Л.К. (Луцьк) Смыслообразующая функция жанра пасторали в повести В. Астафьева "Пастух и пастушка": теоретический аспект	80
Удалов В.Л. (Луцьк) Роман, повість, оповідання, мініатюра: жанрові принципи	83
Назарець В.М. (Рівне) Адресована лірика як метажанр	87
Чик Д.Ч. (Бердянськ) Семіотичний підхід до жанрових систем: проблеми термінологічного означення	90
Ігнатів Н.Є. (Львів) Специфіка самовираження життя у «жанрі голосів»: від усного свідчення до всеохоплюючої картини дійсності	94
Анісімова Л.В. (Київ) Поняття «campus/academic/college/varsity novel» у сучасному англо-американському літературознавстві: проблеми розмежування та перекладу	97
Свиридюк Л.А. (Кременець) До питання щодо теоретичного осмислення поняття «сучасний молодіжний роман»	100

Хмель В.А. (Рівне) Фейкlor у контексті традиційних жанрів фольклору	104
Васильєва О.С. (Рівне) «Растаманська казка»: змістове наповнення терміну і жанрова специфіка	106

Термінологічні проблеми історико-літературного процесу

Тарнашинська Л.Б. (Київ) Українське шістдесятництво як проект: до питання термінологічної об'єктивності	110
Гон О.М. (Київ) «Пісні» Езри Паунда : модерний епос пост-епічної епохи	114
Калініченко М.М. (Рівне) Генеза терміну «Орієнталізм» у літературно-критичному дискурсі США XIX сторіччя	117
Белова С.А. (Рівне) “Новый реализм” в современной русской литературе: проблема терминологии	120
Бісовецька Л.А. (Рівне) Літературознавчі терміни в епістолярній спадщині Ольги Кобилянської	122
Синевич Б.М. (Рівне) Стиль як літературознавче поняття в координатах Маланюкової системи поглядів	126
Артеменко Л.В. (Рівне) Предметно-образна концептосфера «поетична творчість» у поетологічному дискурсі української поезії XX століття	128
Зайка О.В. (Черкаси) Термін «ідентичність героя» в умовах транскультурації	132

Проблеми драматургічної термінології

Вірченко Т.І. (Кривий Ріг) Літературознавча термінологія в авторських жанрових визначеннях сучасних українських драматургів	135
Козлов Р.А. (Кривий Ріг) Прийом «німе кіно» в аналізі драматургічного тексту	138
Литовська О.В. (Харків) Деякі проблеми термінологічного визначення комедії	141
Ліпісвіцький М.Л. (Житомир) Видові категорії драми в поетиках німецького бароко	144
Закалюжний Л.В. (Житомир) Опозиція “драма - театр” у концепції Г.-Т. Леманна	147
Васильєв Е.М. (Рівне) Метаперсонаж: попытка терминологического обоснования категории	150
Галицкая Е.Г. (Донецьк) Жанро-стилевые процессы в постмодернистской драматургии (на материале пьесы Т.Стоппарда «До-ре-ми-фа- соль-ля-си-Ты-свободы-попроси»)	154
Поліщук К.М. (Кіровоград) До проблем драматургічної термінології (драматургічність, когерентність, надія)	156
Бортнік Ж.І. (Луцьк) Проблеми драматургічної термінології: монодрама як культурно-історичний феномен	159

Літературознавча термінологія у колі інтермедіальності

Бербенець Л.С. (Київ) Термінологія інтермедіальних студій у літературознавстві	163
Нестерук С.М. (Рівне) Екфразис як інтертекстуальний коментар у повісті Варгаса Льйоси «Похвальне слово мачусі»	164
Колтакова Н.Г. (Варшава) Категорія “ніщо” в тексті літератури і культури (на матеріалі поезії Рафала Воячека “Чом немає танцівниці”)	166
Капелюх Д.П. (Рівне) Особливості жанру графічного роману (на прикладі твору Алана Мура та Дейва Гіббонса «Вартові»)	170
Глотов О.Л. (Острого) Соціально-комунікативний дискурс літературно-художнього процесу	172
Мазур О.Л. (Рівне) Творчі завдання з використанням ІКТ на уроках зарубіжної літератури (постери, титульні сторінки, буклети)	174

Термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики

Воробйова Л.М. (Рівне) Образність як ознака художнього твору і стильова характеристика наукового мовлення	178
Сербина Т.Г. (Рівне) О понятии и термине «логозпистема»	180
Самборская И.Н. (Рівне) К вопросу об авторской пунктуации в художественном тексте	183
Вовчук Н.И. (Рівне) Неологизм и окказионализм: вопросы терминологии	186
Шевчук Т.Б. (Рівне) Частиномовна транспозиція як граматична категорія	187
Михальчук Н.О. (Рівне), Івашкевич Е.Е. (Київ) Відтворення розмовної лексики в перекладах роману Дж. Д. Селінджера «Над прірвою у житті»	190
Константинова О.В. (Рівне) Інтроспективний сегмент як компонент сучасної англійської психологічної прози	193
Аладько Д.О. (Рівне) Лінгвостилістичні особливості прози А. Крісті	196
Відомості про авторів	200

Наукове видання

Актуальні проблеми літературознавчої термінології

Науковий збірник

Відповідальний редактор *Васильєв Є.М.*

Технічний редактор *Парфенюк В.І.*

Комп'ютерна верстка *Парфенюк В.І.*

Підписано до друку 31.08.2015 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 21,85. Замовлення № 179/1. Наклад 300.

Видавець О. Зень

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.

вул. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;

0362-24-45-09; 068-0250-674;

olegzen@ukr.net

Віддруковано засобами різнографічного друку

ПП Самборський І.О.

вул. Княгині Ольги, 8, м. Рівне, 33028

А 437   **Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Науковий збірник /**
Відп. ред. Є.М. Васильєв. – Рівне: О.Зень, 2015. – 202 с.

ISBN 978-617-601-129-3

Наукова збірка «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складена на основі доповідей учасників однойменної Всеукраїнської науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті в жовтні 2015 року. До пропонованого видання увійшли статті українських вчених, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології, літературознавча термінологія у колі інтермедіальності, термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики).

УДК 82.09

ББК 83.0